

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۷ اگست ۲۰۱۸

سومین چلیپای "ترمپ" بر "غنی احمدزی"

دوشنبه- ۱۵ اسد ۱۳۹۷ - کابل: آنهایی که با زبان سیاست در کل و زبان خاص سیاستمداران آشنائی دارند، خوب می دانند که سیاستمداران به جای گفتن و در میان گذاشتن یک موضوع با طرف مقابل و یا هم رسانه ها، به اعمال و کرداری دست می زنند که نسبت به صد ها نوشته و سخنرانی معنای گویا تر و مستقیم تر را حاوی می باشند. از جمله:

۱- به خاطر داریم در آستانه کنفرانس سران ناتو در بروکسل وزیر خارجه آمریکا به افغانستان آمده با آن وضع تحقیر آمیزی که برای فرد فرد باشندگان افغانستان اهانت به شمار می رفت، گذشته از آن که خلاف تمام عرف و اصول دیپلماتیک بادست بر پشت "غنی احمدزی" گویا "تپ تپ" زد- این حرکت هم در عرف و مناسبات فرهنگی مردم افغانستان و هم آمریکا و حتا تمام جهان کاریست که بزرگان حین تقدیر کودکان انجام می دهند- حین خروج از سالون خود جلو افتاده، به ناگزیر "غنی احمدزی" دست از پای دراز تر در عقب وی روان شد. این که "غنی احمدزی" و یارانش تا چه حد معنای این حرکت را دانستند و تا چه حد نفهمیدند و یا خود را به نفهمی زدند، مسأله ایست جدا.

۲- در جریان کنفرانس بروکسل، گذشته از آن که میزبانان اروپائی با نفرستادن موتر مخصوص مهمانان و نگرافتن ترتیبات و تشریفات لازم در عمل به "غنی احمدزی" اعلام داشتند که نزد آنها حیثیت یک رئیس جمهور و زعیم یک کشور را ندارد و برای آنها کارگزار نیست که می باید حساب پس دهد، امتناع پرسر و صدای "ترمپ" از دیدار با وی، دومین چلیپای سرخ بر نام، هویت و مقام "غنی احمدزی"، از جانب "ترمپ" بود. اینبار هم "غنی احمدزی" کوشش نموده خود را به نادانی زده، قسمی نشان دهد که چلیپا، درخت سبز و خرمی است که می شود در زیر سایه آن نشست.

۳- سومین چلیپا را "ترمپ" زمانی بر روی "غنی احمدزی" کشید که به اداره اش دستور داد، به شرط طالب تسلیم شده، مستقیماً درب مذاکره بین "طالب" و "کاخ سفید" را بگشایند.

این حرکت همان طوری که از طرف دیپلمات های امریکائی نیز بدان اذعان شد، هیچ معنا و تعبیری نداشت و ندارد به جز این که آمریکا به شرط طالب، که دولت دست نشانده را نامشروع دانسته با آن مذاکره نمی کند، گردن گذاشته است. هرچند دو چلیپای قبلی هم دارای اهمیت خاص خود بودند، مگر می شد گفت، مسأله روی قهر شدن بادار بر یک نوکر حقیر و ناتوان و دروغگوی است. آنچه چلیپای سوم را از اهمیت خاصی برخوردار می سازد، طیف و گستره تاریخی است که احتوا می نماید.

به عبارت دیگر در حالی که چلیپا های اول و دوم صرف "غنی احمدزی" را نشانه گرفته بود، در چلیپای سوم، امپریالیسم امریکا عملاً تمام دولت دست نشانده و نظامی را که خود به وجود آورده، زیر سؤال برد. هر چند تا حال معلوم نیست که آیا امپریالیسم امریکا همین طور به چلیپا کشیدنها ادامه خواهد داد و یا سرانجام به جای چلیپا، با گفتن یک "چخه" و زدن یک لگد در نشمینگاه زمامداران دولت دست نشانده، خود و مردم افغانستان را از شر آنها نجات خواهد داد، مگر ذات این روند نشان می دهد که روز های حاکمیت دولت دست نشانده به همین شکل و قیافه به روز های آخر خود نزدیک می شود.

دیده شود چه می شود!!